

הזרוע והלחיים פרק עשירי חולין

מסורת הש"ס

מעונן. הגעמתיך. מש"ה אמרין גבי וצניי כחוצין בפרשה [ויקרא] וחלת מורת וגו' וכיון דכתיב צהדיא בני אהרן למל לא כתיב צהו אלא כהן גירדאש ומשמע **המורה.** כהן סתם דכתיב גבי מתנות ממפורש מצני אהרן דכתיב גבי מנחה דמה להלן כהן ולא כהנת דאהרן וצניי כחוצין אף הכא כהן ולא כהנת: **די ר' אליעזר** בן יעקב סנא. צעלמא כהן ולא כהנת אבל כהן דכתיב גבי מתנות אפילו כהנת משמע מאי טעמא הוי מיעוט כו' דכרטיה דקרא כתיב וזה יהיה משפט הכהנים דמשמע כהנים ולא כהנות וכתיב כספיה דקרא ונתן לכהן הכרוע וגו' דמשמע נמי כהן למעוטי כהנת ואין מיעוט אחר מיעוט כו':

רב כהנא. מיראל הוה ואסתא כהנת: **אביל.** מתנתא: **בשיל** אסחא. שהיתה כהנת דקיל כהן ואפי' כהנת: **הלכאא כוסיה דרב חסדא.** דאמר לעיל (דף קז:) המזיק מתנות או שאכלן פטור מלשם: **והלכאא כרב אדא בר אבהו.** דכטור נמי בנה של לויא מפדיון הפזן פטור של לוי דמתן כהנים ולויס פטורים בפי' דרבנורא (דף ג:) ואשמעינן רב אדא דלויא כלוי אליבא דמר בריה דרב יוסף דמוקי לה לדרב

תורה אור השלם

1. וְזֶה יְהִי מִשְׁפֹּט
הַכֹּהֲנִים מֵאֵת הָעַם מֵאֵת
זִבְחֵי הַזֹּבֵחַ אִם שׂוֹר אִם
שֶׁה וְנָתַן לַכֹּהֵן הַזֹּרֵעַ
וְהַלְחִיִּים וְהַקֶּבֶה:

גליון הש"ס

גמ' אהרן ובניו כתובין.
 עי' סוטה דף כג ע"ב תוס'
 ד"ה כהן:

הגהות הב"ח

- (א) גמ' ולחיים והקצה
כבהמה ור' אליעזר
פותר: (ב) שם במשנה
אחד שוחט את כולו אין
פותרין לו אלא אחד:
(ג) רש"י ד"ה לחלק וכו'
שישחוט שור ושה קמ"ל:

מחת כהנת דנאכלת דאהרן
מנחה הקרב אותה בני אהרן
טי צנות אהרן אכל מתנות
ההן ואפילו כהנת: ספוס מן

① "ממונך" אהרן ובניו כתובין בפרשה דבי רבי ישמעאל תנא כהן ולא כהנת וילמוד סתום מן המפורש דבי ר' אליעזר בן יעקב תנא כהן ואפילו כהנת הוי מיעוט אחר מיעוט ② ואין מיעוט אחר מיעוט אלא לרבות ③ רב כהנא "אכל בשביל אשתו רב פפא אכל בשביל אשתו רב יימר אכל בשביל אשתו רב אידי בר אבין אכל בשביל אשתו אמר רבינא אמר לי מרימר ④ הלכתא כוותיה דרב והלכתא כוותיה דרב חסדא והלכתא כוותיה דעולא ⑤ והלכתא כוותיה דרב אדא בר אהבה ⑥ לליה שילדה בנה פטור מחמש סלעים תנו רבנן ⑦ "הזורע והלחים והקבה נוהגים בכלאים ובכוי רבי אליעזר אומר כלאים הבא מן העז ומן הרחל חייב במתנות ⑧ (מן התייש ומן הצביה) פטור מן המתנות מכדי קי"ל ⑨ "דלענין כסוי הדרם ומתנות לא משכחת ליה אלא בצבי הבא על התיישה ובין לרבי אליעזר בין לרבנן מספקא להו אי חוששין לזרע האב אי אין חוששין ובשה ואפילו מקצת שה קמיפלגי ⑩ מר סבר שה ואפי' מקצת שה ומר סבר שה ואפילו מקצת שה לא אמרינן בשלמא ר' אליעזר דפטור קסבר שה ולא מקצת שה אלא לרבנן נהי נמי דקסברי שה ואפילו מקצת שה פלגא לשקול ואידך פלגא לימא ליה אייתי ראיא דאין חוששין לזרע האב ושקול אמר רב הונא בר חייא מאי חייב נמי דקא אמר ר' חייב בחצי מתנות מתיב רבי זירא ⑪ כוי יש בו דרכים שוין לבהמה ויש בו דרכים שוין לחיה ויש בו דרכים שוין לבהמה ⑫ כיצד ⑬ חלבו אסור כחלב בהמה יודמו חייב לכסות כדם החיה דרכים שוין לבהמה ולחיה ישדמו וגידו אסורין כבהמה וחיה וחייב בזרוע ולחיים והקבה ⑭ (ו רבי אליעזר פטור ואם איתא חייב בחצי מתנות מבכיר ליה אידי דתנא חלבו ודמו דלא מתני חצי חיה משום הכי לא קא תני חצי כי אתא רבין אמר רבי יוחנן כוי לרבנן חייב ככולהו מתנות דתניא שור מה ת"ל יאם שור לרבות את הכלאים שה מה ת"ל יאם שה לרבות את הכוי ורבי אליעזר האי אם למה לי מיבעי ליה לחלק ורבנן לחלק מנא להו נפקא להו ימאת זובחי הזבח ור' אליעזר האי מאת זובחי הזבח מאי עביד ליה מבעי ליה לכדרכא ⑮ דאמר רבא הדין עם הטבח:

דבי רבי **ישמעאל** **תנא** **בחן** ו**לא** **בהנת**. נראה דלא ממעט אלא
בנשאת לור אזל לא נשאת כיון דאכלה בתרומה דחמירא
כ"ש דיהיבין לה מנאות ומיחו אפשר דלא יהיבין לה לר' ישמעאל:
רב **בהנא** **אבל** **בשבי** **אשתו**. וזו רב כהנא שגלה מבבל לא"י
דפרק הגזול בתרא (ב"ק דף קי.) שלא
היה כהן כדאמרין בסוף אלו עוצרין
(פסחים דף מט.) אמר רב כהנא אי
לאו דנסיבת כהנא לא גללי ואחר
שהיה כהן כ"כ דקדושין (דף ט.)
רב כהנא שגל סודרס צדקוהי הגז.

וְעַשֵׂה מוֹסָ' קְדוּשָׁתְךָ. דִּלְיָה רַ"ח וּמוֹסָ' בִּיבִי
קִי. דִּלְיָה וְלֹא וּבִפְסָקִים מִט: דִּלְיָה אֲמַר:
ח"ג מֵאִי נוֹהֲגִין נִמְי דְקִטְנֵי בְחַיִּי
מִמֵּתוֹת: **חל"ב** אֲסִיחָה בְחַיִּי וְחִיבִי
בְהֵמָה וְדָמוֹ מֵעוֹן כְּסוּי בְחַיִּי וְחִיבִי
בְמִתְנִית בְּכַהֲנָה. הֵא דִלָּא קִטְנֵי הֵי
מִרְמֵי דְשׁוּי לְבִהֵמָה בִּיחַד מִשּׁוֹם
דִּנְיָחָא לִיָּה לְמִימְנֵי דֵס וְחֻלְצָה כּוֹז
אֲחֵר זֶה שְׁמַפְּוִינִן כָּלל מִקּוֹס:
ו'א אֲסִיחָה בְחַיִּי מִתְנַת מִבְּעֵי
יָדָה. כְּהֵיִל דְלַעֲלִי יִנְחָל לֵיה
טַפִּי דִלָּא מִנִּי דֵס חִיבִי אֲלָל וְנוֹהֲגִין:
ב'ז שְׂמָאָה שׁוֹחֲטִים כּוֹלֵן פְּטוּרִים.

ע"כ כשכולן צעלי מומין
 איירי דאין שותמין צבור אל"כ נפל
 זו מוס ומדמנערצ ואין מכירין זו
 אל"כ גם האחרים צעלי מומין הם:
וצריך דרשום. סימן על הצער
 רגילין היו לרשום צער
 שפטור מן המתנות והיו מכירין
 רישומיהן ואל"ת כיון דלית ליה לכהן
 אלא חזי חזי ליפטור וחזי ליחייב
 מידי דהוי אכזי הצא על התיישה
 דמחייבי רבנן בחזי ממנות וי"ל
 דהתם כל שיות שבו מחייב והכא לא
 מחייב כל שיות שבו לכך פטרי לגמרי:
אמאי יבא ע"יו משני צדדים.
 פ"ב צבירות (דף י"ח):
 איכא פלוגתא גבי שמי רחלות אחת
 צברה ואחת לא צברה וילדו שני זכרים
 אחד לו ואחד לכהן והשני ירעה
 עד שיסתאף ומייב צמתות ור' יוסי
 פוטר והן סתמא כר"מ דבמסופתא
 (פ"ב צבירות) מסיים בה דברי ר"מ
 ומפרש בגמ' טעמא דר"מ משום
 דכ"א עליו כהן משני דלדין ואע"ג
 שכבר לקח אחד מהשתל לא מבעיא
 לר"מ דפריך הכא שפיר אלא אפילו
 רבי יוסי דפליג התם היינו משום
 דלא מני אמר אי צבור הוא כוליה
 דידי הוא שכבר לקח אחד אבל הכא
 מודי משום דמני אמר אי צבור הוא
 כוליה דידי הוא ומשני שמכרו לישראל
 צמומו ואפי' לר"מ דמחייב התם
 משום דממה נפשך אית ליה מתנות
 גביה אבל הכא ספק גמור והמזוזא
 מחצירו עליו הראיה:

כשהוא

רב במאה בזמן שמאה שוחטין את כולן פוטרים
את כולן ^(א) פוטרים לו אחד ^(ב) השוחט לכהן ולעובד
נות והמשתתף עמהן צריך שירשום ואם ^(ג) חוץ
המתנות ^(ד) אמר מכור לי בני מעיה של פרה והוי
הן ואינו מנכה לו מן הדמים לקחן הימנו במשקל
מן הדמים: **גמ'** ואמאי יבא עליו כהן משני צדדין
א כוליה ידידי הוא ואי לאו בכור הוא הב לי מתנתאי
אמר

ת: **בזמן שמאח.** בני אדם שוחטין את הבהמות פוטרם את לכהן זכור שלי הוא וכן שני וכן שלישי: **ואם אחד שוחט את אחד הוֹאֵל שהוא שוחט את כולו** אצל אחד יכול לפטור מן הוא ומן הזכור אין נותנים שאין קדושה חלה על קדושה: **ישראל: אם אמר.** כהן לישראל אני מוכר לך פרה זו חוץ ראל לחזירו טעם מכור לי כו' כדפרשנא לעיל (דף קנ"א): כלומר בשני כחות ולימא ליה אי זכור הוא כוליה דדי: הוא: אמר

עין משפט
נר מצוה

בג א מ״י פ״ט מהל' בנדרים הל' כ סמג עשין קמב טוש״ע י״ד ס׳ סא סעיף ח:
בד ב מ״י פ״א שם הל' י סמג עשין קמד טוש״ע י״ד ס׳ שה סעיף יח:

בה ג מיי פ"ט שס הל'
ה סמג עשין קמב
טוש"ע י"ד סי' סא סעיף
ז:

בו ד מיי שם טוש"ע שם
סעיף יח:
בו ה מיי פ"א מהלכות

מאכלות אסורות ה' יג סמג לחזון קלח טוש"ע י"ד ס"י סד סעיף א:

בח ו מיי פיי"ד מהלכות
שחיטה הל' ד ופ"א
מהל' מאכלות אסורות הל'
יג סמג עשין קד טו"ש"ע

בש ז (מיי) פ"ח מהל'
מאכלות אסורות הל'

ל' ח' מ"י פ"ט מהלכות

עשין קמב טוש"ע י"ד סי'
סא סעיף כ:

ל' ט מיי' שם הל' י
טוש"ע שם סעיף
כה:

י [מ״י] שם הלכה יא
טו״ע שם סעיף כט]:
לב כ מ״י שם הל׳ טו
טו״ע שם סעיף לב:

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

א) מטונך אהרן. נ"ב עי' תוס' זבחים דף לב ע"ב בסופו: ב) מ"ס שה ואפי' מקצת שה. נ"ב עי' תוס' לעיל דף פ"ח ע"א: